

המשך טעמוד 51) אך זה למכור רבקה מיין? מהם הלקוחות? האם זה קשה אשה צעירה ונאה להיות יבוי-גנית של אבורי-מיין? האם היו קשיים בקבלת השינוי בימי-ידי-משלה?

שאלות אלה מוכרות היטב ליעל. מכירה, ולידידה היא סיפרה ליעל. ועם, שדווקא פקידים חובשי-כיפה ילו התעניינות כסחרתה ואף עזרו לה בקבלת האישורים והרשויות. אך הבעיה עם הדתים מתעוררת שהם נמצאים יחד, כגוש אחד. או גם מסוכנים. אך כבודדים, הם הר-לקוחות הטובים ביותר שלי."

ליעל היו לקוחות רבים מבני-רק. הגבר היתי נתון בלחצים ויננים גם בביתו, מסבירה המומי-ית. את אשתו יש לו רק ימים

שותפה קהני העיקר גודל תחאים

סוימים מהחודש. ביתר הזמן הוא נלץ לישון הרחק ממנה. לקוחות רבים מבני-רבקה ביקשו יעל לפגוש אותה בבתי-קפה. זומין ובו במקום לקבל את ה-חורה. יעל נהגה לבוא לפגישות לה מוכנה. היא ידעה שרוב קשו ממנה קונדומים. מה חושב הלקוח על יעל? כיצד א' מתייחס אליה כשהיא ממלר-ועמסירה לו את מעלותיו של יזור זה או אחר?

בתחילה חשתי אינוחות. היא דה, אבל אני מקפידה על שמר-ג המרחק. כדי שהלקוחות שלי יחשבו שתפסו גם משהו אחר. מה לקוחות רוצו להכיר וזוגות ב-צעות. זה דווקא רעיון. הבטחי שאם אתקל בזוג רציני לצורך כרות למה לא?

רוב הלקוחות שפנו לנונס הם זרים. נשים עדיין מתביישות ונות בעצמן, ושולחות את הגבר-ם במקומן. הצעירים קונים בערי-קונדומים מכל הסוגים - עם תוס-ים משמנים, בישים, צב-תוס-ת' שונות ומשונות. יש הקונים-טות שבה מוקלטות גניחות ב-עת מישגל."

בין לקוחותיה היו גם גברים-שישים. רבים, חלקם מעל ל-70. אחד מהם, גבר בודד, לה ליעל: "הבובה הבלונדית קנתי אצלך, עזרת לי להגיע זורגמה."

יש זוגות הקונים אבורים כדי ל-י את חייהם שלם ולהנות זר ביחד.

היברטור לחזה הוא מכשיר קוסי-זי. הוא מחזק את המשרים, ואם תו ויברטור גם גורם לגירוי-ים, מה רע בזה? יעל מבטיחה שאין שום סכנה-שימוש באבורי-מיין, אחרי שמר-ההבריאות נתן לה רישיון ממש-לי העיקר להקפיד לקנות את ה-ים המתאים ולשמור על היגיינה. זלמה דעתה על הענף שלה? אנשים בודדים לא יציקו לנשים-חוב, אם יוכלו למצוא את סיפור-ו בבית עצרת ויברטור.

במדינה

מישפט

גזעלון ביוסכס

הגבר נמר עץ עצמו את אשמת הברחת הפמים, כדי להציל את אהובתו ממאסר.

התובעת, דורית שפירא, טענה כי ראוף דאודי ורביקה מסיקה ייבאו לישראל הראוי במישקל של כשלו-שה גרם. לפי הפסיקה, מנה כזו נחשבת לכמות מיסהרית, ולכן הוא-שמו השניים בהחוקת הרואין צרכי-מיסחר.

הסם נמצא בתוך כיס זוגי-מיכני-סיים, שהביאו איתם בני הזוג מגרמניה, הם שהו יחדיו כשמונה חודשים. הם חזרו לישראל במר-צאי-שבת, בהודש אפריל ומייד נל-קחו למעצר.

מנת ברזל. ראוף דאודי, ערבי מרמלה, הוא מאהבה של ריבקה מסיקה, יהודיה בת עירו. כבר שנים אחדות, השניים עומדים להינשא. הם ניסו את מזלם בגרמניה, שם יש לדאודי קרובים. הוא היה עובד ביום כצבע-רכב ומשתכר היטב, ובערב היה ממשין לעבוד כשוער בקאזינו, ועשה כסף רב.

אולם, לדבריו, בערך לפני חמי-שה חודשים, למד מחברים להמות-מש כסמים. הוא החל לוקח כמות קטנות, שהגיעו במהרה לשתי מנות הרואין ליום. שהן, לדבריו, שמונה גרמים בגרמניה.

"לא יכולתי כבר להסתכל על עצמי בסוף, לא הילתי בן-אדם ב-גלל הסמים, והתלתי לחזור ליש-ראל ולעבור גמילה", סיפר דאודי לבית-המשפט, כאשר הודה באש-מה.

הוא טען כי המיכנסיים הם שלו, למרות שגם ריבקה השתשה בהם, והוא אשר הטמין בהם את הסם. לדבריו, הביא איתו מנת-ברזל של סמים, רק כדי לעבור את היממה הראשונה. כע שיוכל לקבל תחל-בטיפול הגמילה.

"לו רציתי לייבא סמים, הייתי מביא הרבה יותר. הרי מצאו אצלי סכום של 35 אלף מרקס, בכסף זה יכולתי לקנות הרבה יותר סמים. אבל זה היה לצורך עצמי, כדי לע-בור את הרגעים הקריטיים", אמר.

הוא הכחיש בכל תוקף כי חברתו ידעה על ההרואין, או ראתה אותו משתמש בסמים בגרמניה. "התב-יישתי שתראה אותי ככה, הייתי מזויק לעצמי בשירותים. לפני ש-היא קמה משנתה בבוקר, היא אף פעם לא ראתה אותי בקרינה."

טען הגבר, וניסה לקחת על עצמו את כל האחריות הפלילית. הסניגור, ארי קריר, בלש מהשר-פט להקל בעונש, שכן לנאשם אין עבירות קודמות.

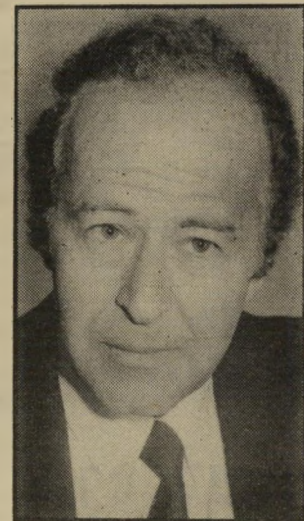
התובעת, דורית שפירא, טענה בסיוכומים, כי דאודי מנסה לחפות על חברתו לחיים ולעסקים, אך ה-שופט משה טלגס הפסיק אותה ואמר: "ממתי אבירות נחשבת לת-כונה שלילית?" התובעת לא וית-רה זה, היא חייכה ואמרה, כי במיק-רה זה, כאשר השניים השתמשו ב-אותם מיכנסיים מסוג יוניסכס, אין מקום לאבירות.

רימונים בבית-ההכנסת נתפסו חברי רשת, שגנבו ספרייתורה וכוניקודש מבתי-הכנסת.

צבי אבוטבול אינו נראה כשודר בתי-כנסת. אך הוא קם על רגליו והודה בבית-ההמשפט, כי גנב ב-חודש דצמבר, בשנה שעברה, שני ספרייתורה וזוג רימונים ששויים מתכת, שהיו מורכבים על הספרים. יחד עם אחר, גנב את כלי-הקודש האלה מבית-הכנסת אחדות שבש-י כונה המיורחי בראשון-לציון. שווי הגניבה: 150 אלף שקל.

עבודה כבית-אדוורים. אחרי שהנאשם הודה באשמתו, קם על רגליו הסניגור, אהרון שלנגר, ו-סיפר לבית-המשפט כי חלקו של אבוטבול היה שולי בלבד. בדרך-הקלאסית, החלבש עליו עברין מר-עד, גבר בשם שלום לוי, הוא הלוח-לאבוטבול כספים, התיידד איתו. כאשר נפל ברישתו, דרש ממנו להצ-טרף אליו ל"מכה" בבית-ההכנסת, כדי שיוכל להחזיר את חובו.

לדברי הסניגור, התבטא כל שיי-תוהי-הפעולה של אבוטבול בכך, שהוא נהג את המכונות שהביא, את לוי לבית-הכנסת, חיכה לו עד שגמר את 'העבודה' בבית-האלור-הים ועזר לו להסתלק מהמקום. אך התביעה טענה, כי גילתה רשת של שודדי בתי-כנסת, שבאופן שיטתי התפרצו למקומות תפילה ורוקנו אותם מיספרייתורה ותש-מיש-יקודש.

פרקליט שזנגר ספרייתורה ורימונים

השופט משה טלגס, לא התרשם מטעונו הסניגוריה, הרשיע את ה-נאשם וגזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל ו-16 חודשי מאסר על תנאי.

מסכת לאשה

"לא איכפת לי מאסר עולם - העיקר לפגוע בך!"

למישטרת פתח-תיקוה יש ניסיון מר עם גברים המכים את נש-רתם. לפני כשנתיים התלוננה רחל אשכנזי כי בעלה מכה אותה ומאיים עליה. הוא נחקר ושוחרר, והאשה ברחה עם ילדיה למעון נשים מר-כות בהרצליה.

אך ידו הארוכה של הבעל השיגה אותה גם שם. הוא ארב לה וכאשר יצאה לחצר, דקר אותה למוות ב-סכין.

איומים כרכנות. מאז תמיק רה המזועזע, נתקלת כל תלונה על-מכות מהבעל באופן קשבת במיש-רת פתח-תיקוה. כאשר התלוננה אדית אלמאדווי, באוקטובר 1981, כי בעלה, משה, מאיים עליה ומכה אותה, הוא נעצר. אחרי זכייה-הגישה התובעת יהודית אמסטרדאם כתב-אישום נגדו לבית-ההמשפט המחוזי בתל-אביב, והוא נעצר עד תום ההליכים.

אדית, צעירה שחרחרת תמירה ונאה, עלתה על דוכן-העדים וסיפ-רה לשופט, כי היא נשואה למשה

כשנתיים ויש להם ילדה בת שנה. הצרות ביניהם החלו כבר בתחילת 1981, והיא חיתה חצי שנה במעון לנשים מוכות.

יום אחד, כאשר נסעה באוטובוס לפתח-תיקוה לבקר את אמה, פגש אותה בעלה, התיישב לידה ואמר לה כי הוא מחפש אותה כדי לרצ-חה. הוא ירד בעיקבותיה, הלך אתה לבית אמה. הוא איים על החמות, כי ידרוג אותה ואת בנותיה אם לא תיתן לו 5000 שקל. היכה אותה בארופיו והסתלק. למחרת חזר על כל איומיו בטלפון.

אלמאדווי עצמו טען כי לא איים ולא צעק, אלא ניסה להחזיר אליו את אשתו. אך האשה אינה מוכנה לחזור אליו, היא פתחה תיק ברבי-נות ומבקשת להתגרש ממנו.

בעת הדיון בבקשת הגירושים ב-בית-הדין הרבני התפרץ הבעל ו-צעק: "אני ארצח אותך! לחתוך לך את הרגליים זה עוד טוב, לא איכפת לי אפילו מאסר-עולם, אני לוקח עשר שנים בכיס. העיקר, לפגוע בך!" אולם כיום הוא טוען, כי הוא חושד שאשתו בוגדת בו ורוצה להסתגר ממנו בכל מחיר. ועל כן היא מעלילה עליו עלילות שואו. כדי להכניסו לכלא ולהיפטר ממנו.

מארח בחיטיו

המישטרה סרכה לגזות את מקום המארח, הסניגור טען כי הדבר חיוני לחקירה.

דילמה קשה עמדה לפני השופט יוסף חאג'יחיא השבוע. הוא דן במישפט פלילי, שבו נאשמו ארבעה אנשים בהחזקת קילוגרם וחצי הרוי-אין. הם נתפסו במארח מישטרת, שצפה בהם וחיכה לפעולתם.

התובעת, שולמית אמיר, העל-תה על דוכן-העדים את אחד ממפק-די המיבצע, פקד אמנון גיתיאח, והוא העיד על חלקו במיקרה. לפתע נשאל עליידי הסניגור, יוסף תוסייה-כהן, מאיזו דירה צפו אנשי המיש-טרה בחשודים. העד סירב לומר זאת, וטען כי אם יגלה את הדבר יביא לסיכון חייהם של אנשים.

אולם החוק הפלילי אינו מתיר הסתרת חומר-ראיות כזה, אלא אם נתקבלה על כך תעודת חיסיון מ-את שר-המישטרה, וחסיון כזה לא היה בתיק.

כאשר עמד השופט לפסוק, כי על הפקד להשיב על השאלה, הצהירה התובעת כי היא תביא תעודת ח-סיון תוך יומיים, אם תינתן לה ה-שותות לכך. אם בית-המשפט יפ-סוק אחרת" אמרה התובעת: "אזותר על חלק זה של העדות, כדי לא ל-סכן חייהם."

בארבע עיניים. השופט היר-רה ואמר, כי הדבר קורה לעיתים קרובות. לכן התיר בית-ההמשפט לתובעת לדחות את סיום עדותה של גיתיאח למשך יומיים, ולהשיג עד א תעודת-חיסיון הדרושה. אך אחרי יומיים, כאשר הביאה התובעת את תעודת-החיסיון, לא שוכנע השופט שגילוי המקום יביא לסיכון חיי-אדם. התובעת ביקשה לשוחח איתו בארבע עיניים, כדי ל-שכנעו.

אחרי שיחה קצרה בלישכה, חזר השופט לאולם וקבל את תעודת ה-חיסיון.

פושעים

שיחה בעלת פנים רבות

האם תומכת השיחה בחפתו או באשמתו של העציר?

ברוך כלל, כאשר מביאה המיש-טרה תוכן שיחה נאשמים לבית-המשפט, תומכת השיחה חר-משמר

עית אפצמה שאותה מנסה המיש-טרה להוכיח. אולם עורך-הדין דרור מקרין הצליח לעשות את הבלתי-אפשרי: הוא הוכיח לשופט כי דווקא תוכן השיחה שהביאה המיש-טרה כראיה, היא המצדיקה את שיחרור הנאשם.

"מה אתה עושה לי?" שר-טר ושוטרת ארבו בשכונת פלורנ-טין, ליד מכוניתו המפוארת של אבנר ג'נאח. כאשר נכנס למכו-נית, ואיתו חבר בשם אשר מגדי-ני, קפצה השוטרת. תפסו את ה-שניים וערכו חיפוש בכליהם. בידי-ו של מגדישי נמצאה שקית, ובתוכה כמות גדולה של תכשיטי-זהב. למג-דישי לא היה הסבר על מקורו של הזהב.

השוטרים העבירו את השניים ל-ניידת, ולקחו אותם לתחנת-המיש-טרה. בעוד השוטר נהוג בניידת, ישבה השוטרת ליד העצירים, ו-ר מעה את שיחתם. כאשר ירדה מ-הניידת, ערכה מיד זיכרון-דברים ו-ר כתבה את תוכן שיחתם של הש-ניים. כאשר הובאו לצורך הארכת-מעצרים לשופט שימחה נחמתי, נמ-סר לו תוכן השיחה.

הסניגור, דרור מקרין, הסביר ל-בית-המשפט כי ג'נאח בילה את הבוקר על כיסא הספר והתגלה, ו-ר כאשר יצא מהמיספרה ורצה לנסוע בריכבו לתל-אביב, ביקש ממנו מג-דישי טרמפ העירה. "לא היה עד אז כל קשר בין השניים, וכל מה שנמצא ברשותו של מגדישי אינו קשור כלל לג'נאח", טען הסניגור.

אז שלפה המישטרה את הדו"ח על השיחה והביאה אותו לפני ה-שופט. לחיזוק גירסתה, אולם כאשר קרא זאת הסניגור, וזחו פניו, ו-הוא ביקש מהשופט לקרוא כל מי-לה "מה אתה עושה לי? איך אתה נכנס לאוטו שלי מלא? אתה לא יודע שהמדור מחפש אותי כבר שנים? אתה צריך לעשות שבילים-את העבודה?" שאל ג'נאח בכעס את מגדישי בניידת.

מקרין הסביר לשופט, כי דברים אלה מתיישבים יותר עם חפותו של החשוד מאשר עם אשמתו. ה-שופט שוכנע, והאריך את המעצר בארבעה ימים בלבד. בתום תקר-פה זו, שוחרר.

בגלל כוסיח צעירה

האמנם חי עץ רווחיה, או שהיא העצירה עליו ביגלד קינאה?

יחיא מוסה כסוואני נעצר על-ידי המישטרה, אחרי שאשה בשם מזולה התלוננה כי הערבי הצעיר חי על רווחיה. היא טענה כי היא עובדת לזונה, ומפרנסת את הגבר הצעיר, לא עבר זמן רב, כסוואני נעצר, ומזולה חזרה לתחנת-המישטרה.

הפעם היה בפיח סיפור הפוך: "לא היו דברים מעולם, אני לא זונה, והוא לא חי על רווחי", סיפרה. השוטרים, הרגילים לכך שזוגות חוזרות בהן מתלוננות נגד סרסורים, העדיפו את גירסתה הראשונה ו-ביקשו מבית-המשפט לעצור את כסוואני למשך 15 יום.

המפתח עצבים. היה זה מיק-רה נדיר, שבעת בקשת-המעצר ל-פני השופט ורדינה סימון, הצלי-חה המתלוננת לדחור לאולם-המע-צרים. היא ישבה בשקט בפינה כי-אשר הסניגור, אהרון שלנגר, פנה אליה ושאל בדרמאטיות: "האם נכון שמייך אחרי התלונה, חזרת כן ממנה לפני המישטרה?" ה-אשה, כבת 40 לבושה בחצאית ו-חולצה מרושלות, קמה על רגליה וסיפרה לשופט: "ראיתי אותו שבגד בי עם איוו כוסיח צעירה, חטפתי עצבים, והלכתי למישטרה שיכניסו אותי."

לשאלותיו הנוספות של הסניגור, הסבירה מזולה כי אינה זונה, וכי היא עובדת בבית-הדפוס באורי-הודה, השופטת שנבוכה קלות מצורת-הביטוי של מזולה, החליטה לעצור את כסוואני לשיבעה ימים בלבד.

העולם הזה 2343